Dosarul nr. 5r-3788/2023 (4-23087349-12-5r-19062023)

HOTĂRÂRE

12 decembrie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedinte Balan Gheorghe
Grefier Ostap Veronica

examinând în şedinţă publică cauza contravenţională după contestaţia S.A „JLC” împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei inspectorului principal a Direcţiei Control Transport Rutier al Autorităţii Administrative „Agenţia Naţională Transport Auto”, Pleșca Ruslan,-

a constatat:

Prin decizia inspectorului principal a Direcţiei Control Transport Rutier al Autorităţii Administrative „Agenţia Naţională Transport Auto”, Pleșca Ruslan din 31 mai 2023, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie, SA „JLC” a fost trasă la răspundere contravenţională şi sancţionată în conformitate cu art. 207 alin.(1) Cod contravenţional, fiindu-i stabilită o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 240 unităţi convenţionale în sumă de 12000 lei pentru faptul că, *„la 27 aprilie 2023, ora 15[10], în or. *****, str. Ştefan cel Mare, fiind verificată unitatea de transport de model „*****” cu n/î *****, ignorând pct. 2.1 din Hotărârea Guvernului nr. 475 din 20.04.2016, efectua transport rutier de marfă în trafic naţional, la care, tahograful nu era verificat metrologic, prin ce s-a pus în pericol siguranţa rutieră în trafic”*.

Considerând că n-a comis fapta imputată şi, respectiv, ilegal procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare, SA „JLC” s-a adresat în judecată cu prezenta contestaţie, prin care solicită anularea lor, invocând lipsa faptului contravenţiei (art. 441 Cod contravenţional).

În şedinţă judiciară ***reprezentantul contravenientei*** S.A „JLC”, Avorniciţa Vadim a susţinut contestaţia şi a solicitat admiterea ei pe motivul invocat.

Reprezentantul agentului constatator inspectorului principal a Direcţiei Control Transport Rutier al Autorităţii Administrative „Agenţia Naţională Transport Auto”, Pleșca Ruslan, Şalari Vitalie, în şedinţă judiciară, n-a fost de acord cu contestaţia depusă şi a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată.

Studiind materialele cauzei, ascultând explicaţiile, argumentele şi considerentele reprezentanţilor contravenientei şi agentului constatator, instanţa de judecată ajunge la concluzia că **nu este întemeiată contestaţia** nominalizată.

Concluzia instanţei de judecată se bazează pe următoarele:

Astfel, conform dispoziţiei **art. 207 alin.(1) Cod contravenţional** se sancţionează *„admiterea exploatării vehiculelor reutilate fără autorizaţia de rigoare sau a celor care nu sunt dotate, în cazurile stabilite de Guvern, cu tahograf funcţional, certificat sau omologat şi verificat metrologic (cu excepţia vehiculelor fără autopropulsie), ori a celor care nu au trecut controlul tehnic de stat”.*

Potrivit **pct. 2.1 din Regulamentul privind condiţiile de montare, reparare şi verificare a tahografelor şi limitatoarelor de viteză**, aprobat prin Hotărârea Guvernului, nr. 475 din 20.04.2016, *„**tahografele** se instalează şi se folosesc la bordul vehiculelor rutiere destinate transportului de persoane sau mărfuri înmatriculate în Republica Moldova şi cărora li se aplică prevederile art. 137-144 din Codul transporturilor rutiere şi Acordului European relativ la munca echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi internaţionale pe şosele, menţionate la pct. 2.3 din prezentul Regulament”*, iar potrivit **pct. 2.3 acelaşi Regulament**, *„dispozitivele de limitare a vitezei se montează pentru vehiculele rutiere prevăzute cu motor de propulsie, care au cel puţin patru roţi, aparţin categoriei M2, M3, N2 sau N3 şi care, pot atinge prin construcţie, o viteză maximă mai mare de 25 km/h”.*

Art. 138 alin.(1) Codul transporturilor rutiere stipulează că, *„prevederile prezentului titlu se aplică transportului rutier:*

a) de mărfuri, cu vehicule rutiere, inclusiv vehicule cu remorcă sau semiremorcă a căror masă maximă autorizată depăşeşte 3,5 tone;

b) de persoane, cu vehicule rutiere care sunt construite sau amenajate pentru a putea asigura transportul a mai mult de 9 persoane, inclusiv conducătorul auto, şi care sunt destinate acestui scop, precum şi cu vehicule rutiere care activează în regim de taxi”, iar **alin.(2) acelaşi articol** stipulează că, *„prevederile Acordului AETR se aplică în locul prevederilor prezentului titlu în cazul operaţiunilor de transport rutier în trafic internaţional efectuate în parte în afara Republicii Moldova şi/sau a Uniunii Europene cu:*

a) vehicule înmatriculate în Uniunea Europeană sau în statele care sunt părţi la AETR, pentru tot traseul;

b) vehicule înmatriculate într-un stat care nu este parte la AETR, numai pentru partea traseului situată pe teritoriul Uniunii Europene sau al statelor care sunt părţi la AETR”.

Alin.(3) articolul precitat stipulează că, *„acţiunea prezentului titlu nu se extinde asupra transporturilor rutiere efectuate cu:*

a) vehiculele rutiere menţionate la art. 2 lit. a) şi b) din prezentul cod;

b) vehicule rutiere utilizate pentru transportul rutier de persoane prin servicii regulate, lungimea rutei nedepăşind 50 km;

c) vehicule rutiere sau ansamblu de vehicule rutiere cu o masă maximă autorizată ce nu depăşeşte 7,5 tone, utilizate pentru transporturi rutiere de mărfuri în scopuri necomerciale”.

După cum reiese din conţinutul **art. 2 lit. a), b) Codul transporturilor rutiere**, *„dacă nu este prevăzut expres altfel, **prezentul cod** se aplică tuturor întreprinderilor înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova care exercită ocupaţia de operator de transport rutier şi/sau desfăşoară activităţi conexe transportului rutier, precum şi operatorilor de transport rutier străini în conformitate cu acordurile bilaterale, convenţiile şi acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte, cu excepţia:*

a) persoanelor fizice care efectuează transporturi rutiere în interes personal cu vehicule rutiere deţinute de acestea;

b) întreprinderilor care îşi desfăşoară activitatea de transport rutier în trafic naţional numai cu:

– vehicule rutiere a căror viteză maximă autorizată nu depăşeşte 40 km/h;

– vehicule rutiere utilizate de serviciile forţelor armate, de serviciile protecţiei civile, de pompieri şi forţele responsabile de menţinerea ordinii publice sau închiriate de acestea fără conducător auto, atunci când transportul intră în atribuţiile proprii ale acestor servicii şi se efectuează sub controlul acestora;

– vehicule rutiere, inclusiv cele pentru transportul necomercial de ajutor umanitar, utilizate în situaţii de urgenţă sau în operaţiuni de salvare;

– vehicule rutiere specializate folosite în misiuni medicale;

– vehicule rutiere specializate pentru depanări, care acţionează pe o rază de 100 km de la baza de staţionare;

– vehicule de încercări rutiere pentru îmbunătăţire tehnologică, reparaţii sau întreţinere, precum şi vehicule rutiere noi sau transformate care nu au fost încă puse în circulaţie;

– vehicule rutiere sau ansamblu de vehicule rutiere cu masă maximă autorizată ce nu depăşeşte 3,5 tone, utilizate pentru transporturi rutiere de mărfuri în interes personal;

– vehicule rutiere comerciale care au caracter istoric şi care sunt utilizate pentru transportul de persoane sau de mărfuri în interes personal;

– vehicule agricole şi forestiere”.

Art. 46 alin.(1) Codul transporturilor rutiere prevede că, *„**transportul rutier** se efectuează numai cu respectarea prevederilor prezentului cod, ale reglementărilor în vigoare din domeniul transporturilor rutiere, precum şi ale acordurilor şi convenţiilor internaţionale la care Republica Moldova este parte”*,

iar **alin.(3) acelaşi articol** prevede că, *„sunt exceptate de la **dotarea cu tahografe** vehiculele rutiere care efectuează transport rutier prin servicii regulate pe o distanţă de până la 50 km”.*

În conformitate cu **art. 10 Cod contravenţional**, *„constituie **contravenţie** fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională”.*

Art. 5 alin.(1) Cod contravenţional prevede că *„nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională”,* iar **alin.(2) acelaşi articol** prevede că *„interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sunt interzise”.*

După cum reiese din prevederile **art. 7 Cod contravenţional**, *„persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă a fost dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod”.*

Potrivit **art. 425 alin.(1) Cod contravenţional**, *„**probele** sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei”*, iar conform **alin.(2) a aceluiaşi articol**, *„în calitate de **probe** se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză”.*

Din conţinutul **alin.(5) a articolului precitat**, reiese că *„sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod”*, iar din conţinutul **alin.(6) lit. c) acelaşi articol**, *„nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător”.*

După cum reiese din prevederile **art. 382 alin.(1) Cod contravenţional**, *„**citarea** este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional”*, iar din conţinutul

alin.(2) acelaşi articol reiese că, *„**citarea** se face prin **invitaţie scrisă**, care se înmânează de către autoritatea competentă sau **se expediază prin poştă**, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poştă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citaţia a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească”*.

Din prevederile **alin.(4) articolul precitat** reiese că *„persoana este obligată să se prezinte la data, ora şi în locul indicate în citaţie. În cazul imposibilităţii de a se prezenta, persoana este obligată să informeze organul respectiv, indicând motivul, precum şi să convină data şi ora când se va putea prezenta”,* iar din conţinutul **alin.(5) acelaşi articol** reiese că *„(...) neprezentarea nemotivată a persoanei nu împiedică examinarea cauzei”*.

Art. 384 alin.(1) lit. a), b), e), i), j), k), n), o), p) Cod contravenţional prevede că *„persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul: la apărare; să cunoască fapta imputată; să primească informaţie scrisă şi explicarea drepturilor sale; să prezinte probe; să formuleze cereri; să conteste decizia asupra cauzei; să solicite audierea martorilor; să facă obiecţii împotriva acţiunilor agentului constatator şi să ceară consemnarea obiecţiilor sale în procesul-verbal; să ia cunoştinţă de procesul-verbal încheiat de agentul constatator, să facă obiecţii asupra corectitudinii lui, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate”*, iar **art. 442 alin.(1) acelaşi Cod** prevede că *„procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează **fapta ilicită** şi se identifică **făptuitorul**. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza **constatărilor personale** şi **a probelor acumulate**, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui”*.

În conformitate cu **art. 443 alin.(1) lit. d), e), g) Cod contravenţional**, *„**procesul-verbal cu privire la contravenţie** va cuprinde fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice (...); încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa (...)”*.

În afară de aceasta, potrivit **art. 448 alin.(1) Cod contravenţional**, *„contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin.(8)”*.

Art. 374 alin.(2) Cod contravenţional prevede că *„procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei”*, iar **alin.(2^1) acelaşi articol** prevede că *„procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei”*.

Potrivit **art. 375 alin.(1) Cod contravenţional**, *„persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod”*, iar potrivit **alin.(2) acelaşi articol**, *„nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa”*.

Potrivit **alin.(3) articolul precitat**, *„concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional”*.

În acelaşi context, conform **art. 461 alin.(1) Cod contravenţional**, *„în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional”*, iar conform **art. 441 alin.(1) lit. a) acelaşi Cod,** *„procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei”*.

Din conţinutul ***procesului-verbal cu privire la contravenţie în privinţa S.A „JLC”*** (f.d.-7), întocmit de către agentul constatator inspectorul principal a Direcţiei Control Transport Rutier al Autorităţii Administrative „Agenţia Naţională Transport Auto”, Pleșca Ruslan, **rezultă că prima a comis fapta nominalizată**, or, la momentul verificării unităţii de transport de model „*****”, n/î *****, aceasta **nu era dotată cu tahograf**, în privinţa ei nefiind aplicabile careva din excepţiile indicate supra.

Prin urmare, argumentele reprezentantului contravenientei S.A „JLC” nu şi-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătoreşti, din care considerente **contestaţia trebuie respinsă**.

În baza celor expuse, conducându-se de **art. 462 Cod contravenţional**, instanţa de judecată,-

a hotărât:

A respinge ca neîntemeiată contestaţia S.A „JLC” împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei inspectorului principal a Direcţiei Control Transport Rutier al Autorităţii Administrative „Agenţia Naţională

Transport Auto”, Pleșca Ruslan din 31 mai 2023, conform cărora a fost trasă la răspundere contravenţională şi sancţionată în conformitate cu art. 207 alin.(1) Cod contravenţional, fiindu-i stabilită o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 40 unităţi convenţionale în sumă de 12000 lei.

Hotărârea cu drept de recurs în Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Balan Gheorghe